

ID: 120682

Ušetříme jim čas

Jedním z témat, které advokátní obcí při vyjasňování postojů před letošním sněmem rezonuje, je otázka pojetí toho, jaká má vlastně být role České advokátní komory v životech advokátů.

Postoj aktuálního představenstva i jejich současných kandidátů se staví proti pojetí ČAK jako servisní organizace pro advokáty a akcentuje spíše pojetí komory jako „Ministerstva advokacie“, které má plnit především svou správní, kontrolní a kárnou funkci.

Je nepochybné, že všechny tyto aspekty činnosti komory jsou nepostradatelné a představují naprosto stěžejní pilíř, který má advokátní komora důstojně nést.

Jen by to tímto opravdu nemělo skončit.

Těžko přece mohu jen kontrolovat a kárat, aniž bych se zároveň ujistil, že jsem dal těm, které kontrolovat a kárat mám, vhodné a komplexní nástroje pro to, aby bez větších obtíží mohli pravidla znát a dodržovat.

V tomto ohledu je to podobné s tím, jak vedeme advokátní kanceláře. Ve chvíli, kdy přestane být kancelář jen o mně, potřebuji vymyslet a ostatním srozumitelně a efektivně předat spoustu informací. Když objevím, že naše výstupy nevypadají jednotně, dojde mi, že potřebujeme formátovací směrnici. Když zjistím, že trávím hodiny nad tím, že z různorodých zápisů několika lidí složitě tvořím srozumitelný výkaz práce pro klienta, uvědomím si, že je třeba si systém evidence sladit. A když klientovi reaguje kolega ke smlouvám vždy do druhého dne společně s již hotovým výstupem, zatímco u jiného kolegy na nemovitostech se překvapený klient po pár dnech připomíná, napadne nás, že i reakční doby a styl komunikace s klienty musíme sjednotit. A protože se nad procesy v kanceláři zamýšlíme, přijdeme každou chvíli na další příklad toho, co by bylo vhodné si ujednotit. A než se nadějeme, máme sice na všechno pravidla, ale lidé se v nich začnou ztrácet a logicky postupně přestanou některá z nich řešit. Ale já potřebuji pravidla nejen mít, ale také zajistit, aby se k lidem srozumitelně a jednoduše dostala.

A přesně v tomto ohledu z mého pohledu nestačí říct, že „když budete hledat, tak informace najdete“, byť je to v určité míře pravda. Je třeba se ptát, jestli forma sdělení informací je dobře zvolená, a jestli existuje něco, co by všem pomohlo se v tom tak nějak snadněji zorientovat.

U nás v PURE Legal je to oblast, na které pořád ještě makáme, a doufám, že vždycky budeme. Ptáme se lidí, jestli je napadá, jak procesy zlepšit. Nemám patent na všechny zlepšováky, a často ostatní přijdou s něčím, co dává obrovský smysl, protože se na věci dívají zase z jiných stránek - zakomponovat je pak nestojí zase tolik času nebo energie, a přitom přinesou žádané zefektivnění.

A přesně tenhle přístup by se mi líbil u České advokátní komory.

Uznat, že pravidla sice tak nějak máme, ale že jsou nepříliš přehledně roztržštěna po několika předpisech, lišácky zakutána na různých místech webu ČAK, občas pomíjivě problesknou v několika různých kanálech, kterými ČAK komunikuje, a ta nejpraktičtější jsou často k ulovení jen bdělým jedincům v rámci individuálního sdílení zkušeností v různých skupinách na sociálních sítích.

Věnovat energii tomu, že se budeme ptát a zajímat, co advokáti od komory potřebují, jaké informace je zajímají, a v jakých formách a kanálech by je nejspíše měli dostávat. Ne si jen říct, že informace i kanály existují, a že tím to končí, protože advokáty to očividně moc nezajímá. To je jako přednášet, vidět, že to nikdo moc neposlouchá, a spokojit se s konstatováním, že je to jejich problém. Za mě je správnější se zamyslet nad tím, jestli předávám užitečné informace, a jestli neumím obsah, ale i formu upravit tak, aby to ty, kterým je to určeno, zajímalo.

A pak ty poznatky uvést do praxe.

Já vím, že to je práce navíc. Ale pokud máme budovat komoru, která je tady spíše pro advokáty, a ne jen na advokáty, tak rozumně pojatá servisní část k tomu neoddělitelně patří.

Ten servis přitom nevidím vůbec jako „babysitting“ advokátů, jak občas v obavách o to, jestli se ta pomoc příliš nezvrhne, zazní.

Vidím ho v poskytnutí přehledných, ucelených a nápomocných nástrojů pro advokáty tak, aby jim komora do rozumné míry ubrala starosti se zajištěním organizačních věcí, a oni se tak mohli soustředit na to, co je opravdu podstatné – poskytování kvalitních právních služeb klientům.

První krok v tomto směru dáváme s kolegy z Komory 2.0 dohromady sami. Nechceme si jen stěžovat, co komora nedělá, chceme reálně ukázat, jak by to šlo dělat lépe, aniž bychom zruinovali rozpočet ČAK, což je další častý argument proti tomuto přístupu.

Advokáti se za svůj profesní život dostávají do stále stejných situací, při nichž nakonec každý trochu zmateně a časově náročně loví praktické informace ke všemu, co je třeba zařídit. Třeba samotná chvíle, kdy se stanu advokátem. Nebo když se mi rozrůstá rodina, a potřebuji advokacii vhodným způsobem zkombinovat se vším, co se s narozením dítěte pojí. Nebo třeba když mi začne být výkon samostatné advokacie příliš těsný a rozhodnu se přejít na podnikání v rámci s.r.o.

Není přitom otázkou astronomických nákladů dát na web ČAK ucelené informace k tomu, na co se vyplatí nezapomenout. Víme to, protože třeba konkrétně tyhle věci zvládneme ve volném čase i my v Komoře 2.0, a některé jsme již publikovali (např. steplist pro začínající advokáty).

Jiným příkladem mohou být třeba otázky a odpovědi ke specifickým otázkám při ověřování podpisů, steplist pro advokátní úschovy, databáze kárných rozhodnutí na webu s možností snadného vyhledávání, nebo třeba online dostupná školení pro členy ČAK. Nejen právní, ale třeba i opravdu užitečná školení o tom, jak vést vlastní praxi, jak na marketing advokátní kanceláře, nebo jak přistoupit k jejímu finančnímu řízení.

Z mého pohledu by takový přístup udělal obrovský krok směrem k tomu, že advokáti budou od komory dostávat něco, co ocení. Ušetříme jim čas a často i omyly a chyby – a to je přece dobře i pro advokacii jako takovou.

Je pravda, že přístup ČAK k advokátům vždycky nezbytně bude komplikovaný tím, že cokoli chceme, aby vedení komory zajistilo a udělalo navíc, i třeba v tomto servisním ohledu, čekáme, že vlastně udělá advokát pro dobro své vlastní konkurence. A to je, uznávám, trochu rozporuplný požadavek. Ale právě tady vstupuje do popředí důležitost schopnosti vnímat ten komorový „bigger picture“. Že nejde jen o to, že ve svém čase pomáhám ostatním advokátům, aby ušetřili čas, a více jim ho zbylo na klienty a rozvoj jejich kanceláří. Ale že součástí toho, že chci být v orgánech komory, je i myšlenkové nastavení v tom smyslu, že je mojí prací starat se o advokacii jako takovou.

A svou konkurenční výhodu přece nemusíme stavět na tom, aby si ostatní taky prošli stejným neobratným procesem zmateného zjišťování informací. Ale na tom, že moje přidaná hodnota jako

advokáta je v odbornosti a přístupu ke klientům, a s respektem vůči času kolegů některé věci v rámci komory nastavit tak, aby se advokáti mohli v klidu věnovat kvalitnímu poskytování právních služeb.

Protože tak získáme advokáty o něco méně vystresované, o něco méně chybující, se špetkou více času na klienty, odpočinek nebo vzdělávání, a tím uděláme myslím docela přínosnou službičku i advokacii jako takové. A to stojí za to, ne?

JUDr. Michala Plachká, LL.M.,
advokátka, PURE Legal s.r.o., advokátní kancelář

Text byl uveřejněn v EPRAVO.CZ Magazine 2/2021

Další články:

- [Proč musí obhájce u soudu mlčet?](#)
- [Advokátní úschovy a kolektivní vina](#)
- [Buřty, pivo a nenávisť](#)
- [Kolegialita jako klíč k úspěchu](#)
- [O co aktuálně usiluje vedení ČAK?](#)
- [O důstojnosti advokátního stavu](#)
- [O úspěchu restrukturalizace rozhoduje čas](#)
- [Stojí LL.M. za to?](#)
- [Verba docent ...](#)
- [Hodiny tikají každému](#)
- [Justice před soudem](#)